

Men hvorledes skulde saa en ordnet Procesmaade kunne finde Sted i dette Tilfælde, hvor ingen af Parterne staar som Sagsøger eller Sagvolder? Bureauet maatte da blive procesledende, bestemme Parternes Afgang til at udtale sig om Sagen i en vis Orden o. s. v. Men en saadan procesledende Opgave vilde vistnok være lige saa ubekvem for Bureauet som for Parterne, idet bægge vilde føle Savnet af faste lovordnede Forhandlingsformer. Efter dets hele Stilling og Virksomhed bør Bureauet derfor ikke indlade sig paa at dømme de stridende imellem, og saa er der ingen anden Udevej, end at det nægter at iværksætte Registreringen, efter at en Meddelelse til Anmelberne ikke har hidført en Løsning, fordi ingen af dem fyldestgørende har oplyst sin Adkomst, og derefter overlader til hver af Anmelberne at iværksætte, hvad han maatte anse for videre fornødent. Over for disse to behøver der saa ikke at ske videre fra Bureauets Side; men der er et andet Hensyn, som bør tages til Forholdet mellem dem og Tredjemand. Sæt, at der efter at Bureauet har nægtet at registrere de paagældende Adkomster, indsendes en tredje, saa gaar det dog ikke an uden videre at lade Tredjemand erhverve Skibet, medens de to strides; og paa den anden Side gaar det heller ikke an, at de to paa ubestemt Tid kunne vedligeholde Uvissheden i Henseende til Retsforholdet. Derfor foreslaar Paragraffen i dette Tilfælde en lignende Ordning som ifølge § 22. De to Parter have da en Frist af 30 Dage til at forhandle og komme paa det rene med, om de kunne enes, eller foretrække at stille Trættens ved Rettens Hjælp. Inden Udløbet af det nævnte Tidrum maa enten den indgaaede Overenskomst være anmeldt eller Stævning i Sagen forkyndt for Bureauet, for at de to Parterets Ret kan være forbeholdt dem indtil Sagens Udbrag baade i Forholdet mellem dem selv indbyrdes og over for Tredjemand, hvem det i øvrigt maa staa frit for at gøre sin formentlige Ret gjældende ved Søgemaal. Gøre Parterne ingen af Delene, saa har den stedfundne Anmeldelse mistet sin Virkning, og en ny Adkomst, som maatte indleveres, bliver da at registrere, naar den ifølge sin Betskaffenhed findes egnet dertil, uden Hensyn til de tidligere anmeldte stridende Adkomster.

Tilbage staar herefter endnu at gøre Rede for Betydningen af den Forkrift, som Paragraffen indeholder angaaende selve Registreringens Retsvirkning.

Naar en Adkomst registreres tillige med selve Skibet, saa kan det ikke med Sandhed siges, at denne Registrering er ejendoms-

retsstiftende. Da Skibet nemlig endnu ikke er registreret i det danske Skibsregister i det Øjeblik, Registreringen af Adkomsten foregaar, finde de om registrerede danske Skibes Erhvervelse gældende Regler ikke Anvendelse paa det. For at Anmelderen kan registreres som Ejer, maa det altsaa udkræves, at han har erhvervet Ejendomsretten dertil efter de om uregistrerede Skibes Erhvervelse gældende Regler, hvilket, da han forudsættes at være Besidder af det og at have skriftlig Adkomst derpaa, ogsaa kan antages at være Tilfældet under Forudsætning af, at den angivne Overdrager virkelig var det og tillige var Ejer af Skibet. Hvis ikke, er efter almindelige Retsregler rette Ejers Ret bevaret trods Registreringen, og hvad det altsaa i Kraft af selve Registreringens Djemed, Betryggelsen af Skibomsætningen og Skibskrediten, gjaldt om at kræve som Betingelse for denne var, at enten Adkomsten fandtes fyldestgørende, saaledes at Indehaveren af den med tilstrækkelig Sikkerhed kunde antages at være virkelig Ejer, eller at de mulige Mangler ved den vare afhjulpne ved den af Bureauet foranstaltede præklusivne Indkaldelse eller ved en Ejendoms Doms Erhvervelse. Naar da dette er sket, maa man fra Lovforslagets Synspunkt være berettiget til at gaa ud fra den eller de med selve Skibet registrerede Ejers virkelige Ejendomsret, og Lyshavende maa med fornøden Tryghed kunne henvende sig til ham eller dem, ligesom han eller de omvendt kunne yde dem, hos hvem de f. Eks. ønske at optage Laan, fornøden Sikkerhed for deres Adkomst. Dog kræves der foruden denne Garanti for Overdragerens Ejendomsret til Erhververens Betryggelse endnu en Ting. Den registrerede Ejer kunde jo være en svigagtig Person, der gjorde sig skyldig i dobbelt Salg eller Salg og Pantstætning paa en Gang. For at afværge denne Misligheds onde Virkning for Tredjemand maa ogsaa enhver senere Overdragelses Gyldighed som saadan betinges af en Offentliggørelse. Saa kan enhver selv sætte sig i Kundskab om, hvem der er Ejer af Skib eller Skibspart, og indrette sin Handlemaade derefter. Denne er derfor paa den ene Side nødvendig til Ejendomsrettens Erhvervelse og paa den anden Side ogsaa tilstrækkelig dertil, saa at hverken Besiddelses tagelse eller anden sliq Foranstaltning længere udkræves dertil.

Naar den hollandske Lovbog dog kun fastholder denne Regel ved Salg af Skibe i Indlandet og til Indlændinge i Udlandet, da er denne Indskrænkning skæbnsvanger for Registreringens Djemed. Ingen kan da være